

[Hans Hansen (Rørby).]

daarlig Landbopolitik. Man gavner Grundspekulanterne i Byerne, som faar Lov til at beholde de Indtægter, der er en Følge af den Politik, der er ført. Politikken er direkte til Fordel for Grundspekulanterne i vore Byer, og saa giver jeg ikke meget for, at man laver Huslejlove og andre Foranstaltninger, samtidig med at man fordyrer Boligbyggeriet. Det er en Kæde af Fejltagelser. Man gavner og styrker Monopolerne, og de, der sidder i Nød, Arbejderne og Landbrugerne, er stadig i lige stor Trang, og Foranstaltninger for dem er stadig lige nødvendige.

Jeg tror, den Politik er ved at løbe Panden mod Muren, jeg tror ikke, den kan fortsættes, jeg tror ikke, det er muligt at forhøje vore Skatter, uden at man vælter det over paa Varerne. Jeg tror ikke, man kan opretholde en Politik som den nuværende, der skaber Monopoler for de rige og samtidig udskriver Skatter hos dem — man camouflerer det en Gang imellem, man giver dem Obligationer —, men i det lange Løb vælter man Byrderne over paa de fattige og lader Fattigdommen bestaa. Man foregøgl Befolkningen noget, der ikke kan ske, men det er ikke noget, som har Krav paa at blive taget alvorligt. Det betyder kun, at man klamrer sig til den politiske Magt og deler Penge ud. Man tager fra de rige, siger man, og giver til de fattige, men i Virkeligheden er det det modsatte, der sker.

Vi er for Resten her i den samme Stilling som Socialdemokraternes Ordfører i 1924, thi det er ejendommeligt at se, at i 1924 stillede Socialdemokratiet Ændringsforslag til Neergaards Lovforslag om Valutaydelse, hvorved man krævede, at Indtægten af en Valutaydelse skulde bruges til at nedbringe Statens Gæld. Hvis man for dette Saneringslaan vil udstede Obligationer, som er en camoufleret Beskatning, vil vi stemme mod dette Lovforslag, men vi vil undlade at stemme ved Afstemningen om de direkte Skatter, som vi har gjort det hidtil. Vi anser det ikke for at være en god Politik, og det skal ikke opfattes som en Tilslutning, men vi ser en vis Redelighed i, at Socialdemokraterne faar Lov til at løbe Linen ud, saa at Befolkningen kan se, hvad der foregaar. De gode Geringer skal honoreres, og Regningerne skal præsteres, det er kun redeligt!

Men vi vil modsætte os, at der udstedes Obligationer for et Beløb, som man tager som Laan. Vi modsætter os enhver Forhøjelse af Statens Gæld, og vi vil gøre det ogsaa paa dette Omraade.

Aksel Larsen: Ved Behandlingen af Forslaget til Lov om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gældsforhold har jeg gjort opmærksom paa, at vort Parti er nødt til at forbeholde sig sin Stilling, indtil vi ser, hvordan det gaar med de to Lovforslag, der behandles i Dag, ser, hvilken Skæbne de faar, ser, hvordan det gaar med de Veje og Metoder, efter hvilke Pengene til Gældssaneringen skal tilvejebringes. Forholdet er nemlig det, at Renteniveauet og Rentekapitalen ikke ved de af Regeringen fremsatte Lovforslag bliver angrebet, at man tværtimod stabiliserer de nuværende Forhold, og at Rentetilskuddet i og for sig ikke er et Tilskud til de nødstedte Landmænd saa meget som et Tilskud til Rentekapitalen. Men da Lovforslaget trods disse Mangler betyder en Hjælp, der ikke kan ses bort fra, til de nødstedte Landbrugere, saa maatte vi sige, at vor Velvilje over for Forslaget maa gøres afhængig af, hvordan Pengene skal fremskaffes.

Der foreligger her to Forslag, hvorefter Midlerne til Gældssaneringen og til andre Udgifter for Statskassen skal fremskaffes ved Hjælp af en overordentlig Indkomstskat og af en saakaldt Gældssaneringsydelse, og hvis Forslagene til Dækning af Udgifterne ser nogenlunde ligesaadan ud, efter at de har været gennem Udvalget, ja, saa vil vi være velvillig indstillet over for hele Kompletset, men vi er rigtignok nødt til at afvente Udvalgsbehandlingen og se, hvordan Dækningsbestemmelserne er ved anden og tredje Behandling her i Tinget.

Lovforslaget om overordentlig Indkomstskat har den priselige Fordel, at det netop gaar ad de Veje, vi saa tit har krævet, at man skulde betræde, nemlig at de, der har tjent paa Krisen og paa Regeringens Krisepolitik, bliver beskattet; og i nogen Grad kan man vel sige, at Forslaget om Gældssaneringsydelsen gaar i samme Retning, selv om det jo ikke er en Beskatning, men et Tvangslaan, man udskriver, hvilket Laan skal tilbagebetales og derfor før eller senere alligevel skal betales af hele Befolkningen, og til hvis Tilbagebetaling jo sikkert indirekte Skatter for en stor Del vil blive brugt.

Det ærede Medlem Hr. Clausager har i Dag søgt at komme uden om det, der egentlig er det centrale, naar man taler om en Sanering af Landbrugets Gældsforhold, nemlig Renteniveauets Nedsættelse, ved at sige, at det vilde man jo i sin Tid have gennemført, men det var ikke muligt at naa dertil. Det ærede Medlem fandt sig foranlediget til — jeg maa sige, jeg begriber